Doğan Kardeş

Sayı : 80

6 Mayıs 1968
Pazartesi

Fiatı : 50 Kuruş

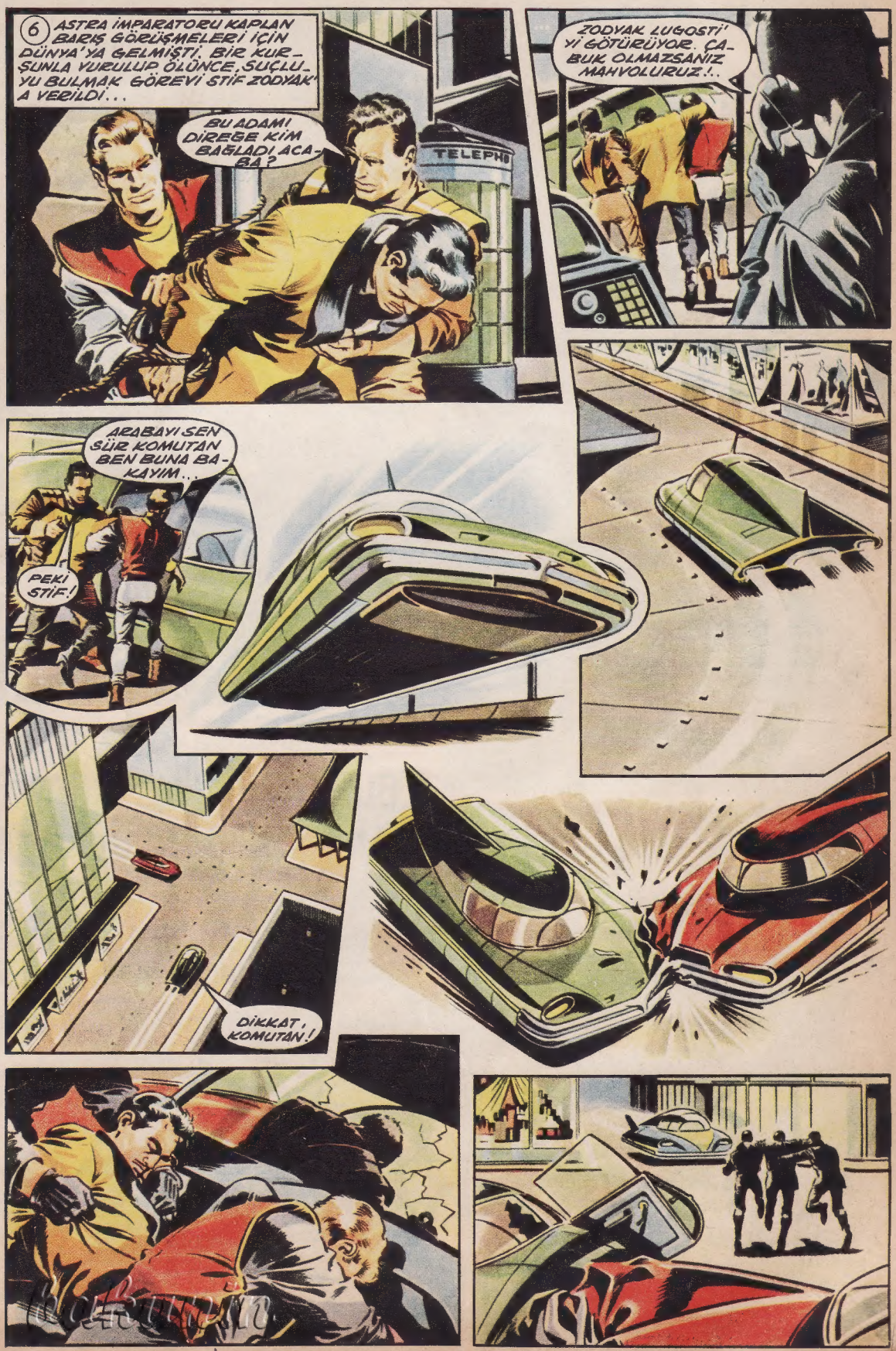

YAPI ve KREDİ
BANKASI
**Bu yıl
tasarruf mevduatı
sahiplerine**

**9
MİLYON
LİRA**

**tutarında ikramiyeler
sunacaktır.**

BU KARDEŞİN İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI VAR MI ?

Küçük yaşta biriktirilen para bir mutlu geleceğin ilk adımıdır.

Para biriktirmek için en güzel yol Yapı ve Kredi Bankası İkramiyeli Aile Cüzdanıdır.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

(MORAN - 593) — 85

M 903

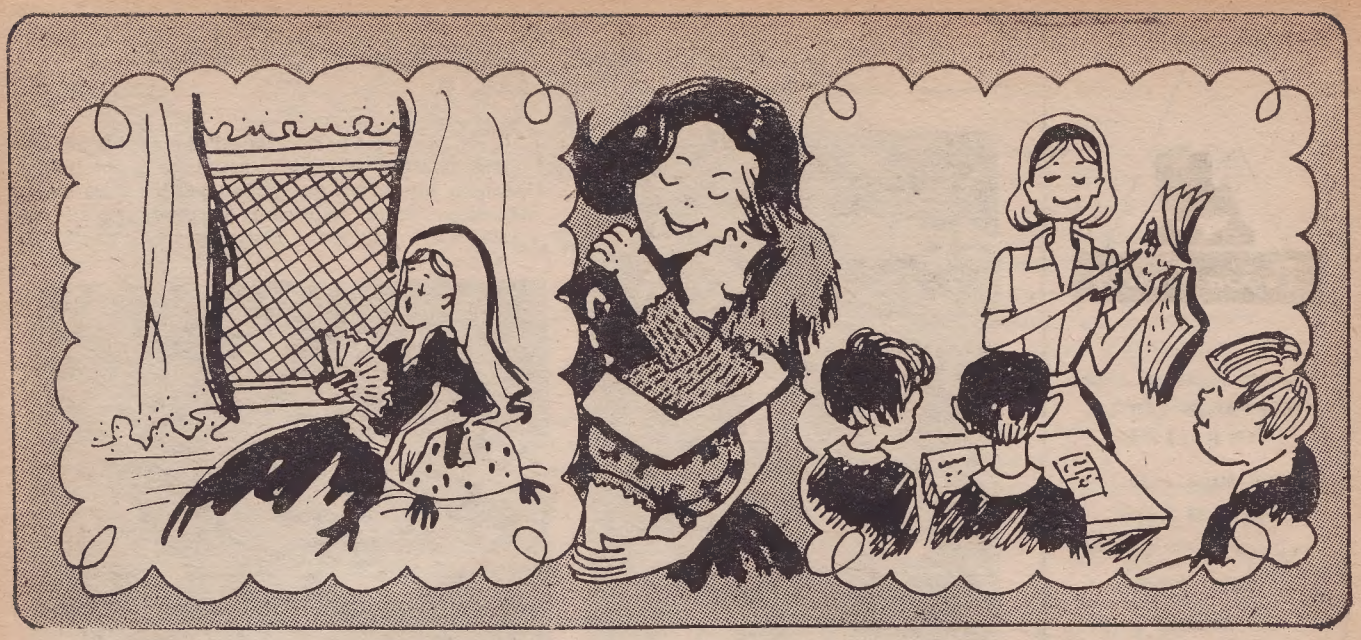

ANNELER GÜNÜ:

KAFES ARDINDAN İŞ HAYATINA

Büyük Atatürk, Türk kadınlığını karanlıktan kurtarıp hayat ve hürriyetin güneşli kıyılarına eriştirdi.

Yazan: **EFLÂTUN CEM GÜNEY**

Eski ev, tel örgüleri ve demir kafesleriyle bir zindandı, beşiği sallıyan ellere kelepçe vuran bir zindan... Bu zindana kapatılan Türk kadınlığı için, her türlü hak ve hürriyet haramdı; «bir lokma, bir hırka» ya bedel bu yüzü gülmediklerin yüzüne kul, köle gözüyle bakılıyordu.

Büyükleri büyüğü Atatürk, Türk kadınlığını bu karanlıktan kurtarıp hayat ve hürriyetin güneşli kıyılarına eriştirdi. Bugün, bu yeni hayatta kendini bulan Türk kadınlığı, evini mabet biliyor; ev işini de ibadet sayıyor; kendini ışığa hasret bırakan o dar kafesleri söküp hür ruhunu bütün dünyaya açıyor, şen yuvasını, gürbüz yavrularla donatıyor ve bu körpe umutların kalbinde Türk toplumunun yarınlarını yoğuruyor. Çocukları için bir şefkat ocağı, ocağı için bir mutluluk kaynağı oluyor; kendi eşine güneş, güneşine eş oluyor; her neşeye ortak, her acıya teselli anne. Böylece, her aile tam bir birlik ve bütünlükle, güler yüz ve temiz özle, gönül hoşluğu içinde yaşıyor. Her ev gülşen, her gönül şen bugün...

Bu büyük devrim, Türk kadınlığını yalnız evde değil, toplum içinde de «hak ve iş» birliğine, kavuşturdu. Bugün Türk kadını, erkeğin safında, kendi zevk ve zekâsına yakışan yeri alıyor; böylece, sade kendi şen yuvası için değil, yeşil yurdu için de bir yeni kuvvet oluyor. Bakın, bütün iş ve meslek kolları onları çağırıyor...

Ya, bir tarlada tabiatla güreşerek kuru topraktan bir başak denizi yaratıyor; bir fabrikada, demire can vererek alın terini pırlanta pahasına çıkarıyor.

Ya, genç zekâları işliyor, tuncu yoğuruyor, mermere can veriyor; renkleri ahenkleştirip konuşturuyor... Sazı söz yaparak, söze bir tad katarak ebedileştiriyor...

Ya, bir derdimize hekim, hak yerine hâkim ve en büyük meclise mebus seçilerek yurda ışık, ulusa aydınlık sunuyor. İşte bütün dünya kadınlığı bu gün, bu bahtiyarlığa imreniyor, biz de, büyük başları önünde en içten duygularla eğiliyoruz. Ne mutlu Türk annelerine! Günleri kutlu olsun.

ANNE SEVGİSİ

Bir annenin iki yavrusu varmış,
En küçüğü beş yaşında kadarmış.
Bir gün anne küçüğünü severken,

Çocuk demiş: «Güzel anne, seni ben
Ne kadar çok sevdiğimi bilemezsin,
Belki beni sen o kadar sevmezsin.»

— Neden oğlum?
— Çünkü yavrun ikidir;
Senin gönlün iki aşk ile çarpar,
Benim yalnız bir sevgili annem var...

İbrahim Alâettin GÖVSA

Uğur'un gözlerinden sicim gibi gözyaşı dökülüyordu...

HİKÂYE

Büyük Korku

Yazan: **Nail Tekin ÖNDER** (İzmir, Gültepe Ortaokulu öğretmeni)

Umur, annesinin çerçeveli resmini çalışma masasına koydu, plâk albümünden seçtiği Zeki Müren'in «Annem» plâğını pikaba yerleştirdi. Ünlü sanatkârın hüzünlü sesi odayı doldurdu:

«Sen gideli geçti günler,
Seni arar evde gözler,
Resmin hâtıra kaldı annem!»

. . . . . .

Umur, bir yandan müziği dinliyor, bir yandan da annesi hakkında yazacağı yazıya nasıl başlıyacağını düşünüyordu. Kararsızlığın verdiği sıkıntı sonucu kalemi ile önündeki kâğıda anlamsız çizikler atmaktaydı.

Plâğın sonuna gelen iğneyi baş tarafa aldı. Müziğin etkisi ile gözleri buğulanmış, içinde tanımlanması güç bir bunalım duymaya başlamıştı. Artık yazabilirdi:

«Annem,

«Gözlerim resmine takıldı ve gene seni andım. Tanrım seni benden ayırmasaydı ne olurdu!»

«Büyüdüm, bu yıl ilk okulu bitiriyorum. Seni aramadığım gün yok. Geceleri ise rüyalarımdasın.»

Öf... Bu plâk amma çabuk bitiyordu. İğneyi tekrar baş tarafa yerleştirip yazısına devam etti:

«Senin göğsünde uyumak, dizinde ağlamak mutlulukların en büyüğü imiş meğer. Sensiz yaşamak zor geliyor bana...»

Kapı açıldı, içeri giren annesi:

— «Ne oluyor oğlum? dedi. Bu plâğı niçin defalarca çalıp duruyorsun?»

Umur, elindeki kalemi fırlatıp annesine doğru koştu, sarıldı, başını onun göğsüne dayadı. Ağlamaklı bir sesle söylenmeye başladı:

— «Anneciğim, anneciğim!»

Kadın şaşırmıştı. Çocuğun gerçekten ağlayıp ağlamadığını anlamak için başını iki avucu ile tutup biraz geriye itti. Evet, gözlerinden sicim gibi göz yaşları dökülüyordu:

— «Anneciğim, anneciğim!»

— «Ne oluyor oğlum, anlamıyorum! Haydi söyle, nedir bu hâlinin sebebi? Meraktan çıldıracağım.»

— «Korkuyorum anneciğim!»

— «Niçin?»

Umur'un uzun uzun konuşacak hâli yoktu. Bir süre daha ağlayıp kendine geldikten sonra:

— «Öğretmenim anneler günü ile ilgili bir kompozisyon yazmamızı istemişti» dedi.

— «Eee... Ne var bunda ağlıyacak?»

— «Düşündüm ki bu konuda en iyi yazıyı annesini kaybeden bir kimse yazabilir. Bu yüzden öldüğünüzü varsaydım. Fakat sizi kaybettiğimi düşünmek bile beni öylesine korkuttu ki...»

NASREDDİN

28

HOCAM.. BİR DİLEĞİM VAR: EVİM ÇOK KÜÇÜK, ÇOK DAR. RAHAT EDEMİYORUM.. BANA AKIL VER KUZUM..

ÇİFTLİKTE KEDİ, KÖPEK, HOROZ, ÖRDEK, KAZ, İNEK NE VARSA AL EVİNE.. BİR AY SONRA GEL GENE...

Aii..

aiii..

VAAK..

WAAK..

BÖYLE HOCANIN SÖZÜ: EVE SOKTUK ÖKÜZÜ, ODAM OLDU BİR KÜMES. BU NE GÜRÜLTÜ, NE SES..

HAVV...

HIIR..

HAV..

HOROZ DURMADAN ÖTER, EŞEK ANIRMAK İSTER..

BANA SALDIRIYOR KAZ.. HAYVANLAR EVDE DURMAZ..

TIISSS..

ANNNEE.. KÖPEK SALIYOR, BAK BENİ KOVALIYOR..

HIRR..

ÇILDIRACAĞIM, AMAAN... YOK MU BİR CAN KURTARAN?

DIŞARI CAN ATMALI, HOCAYA ANLATMALI..

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

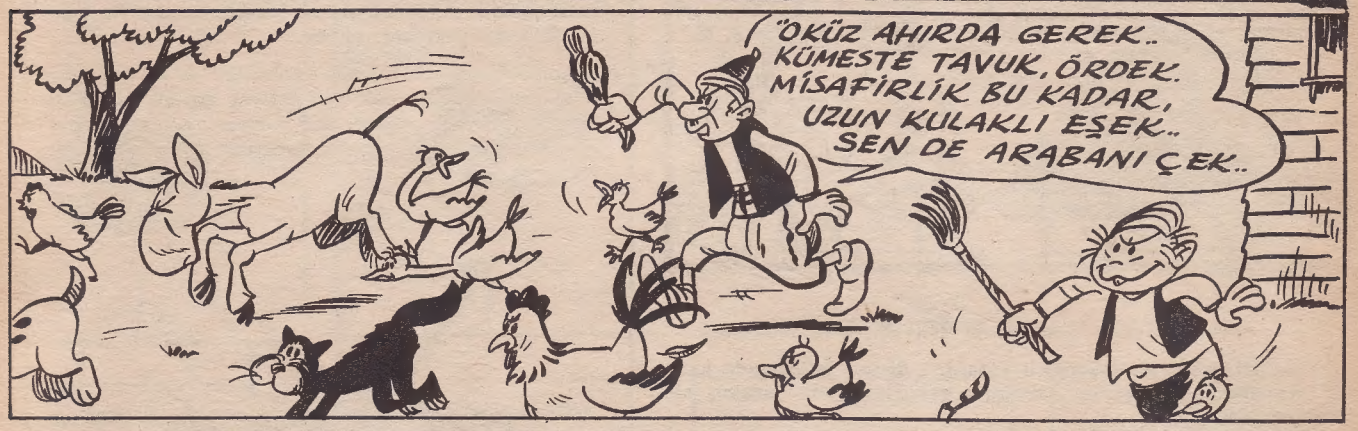

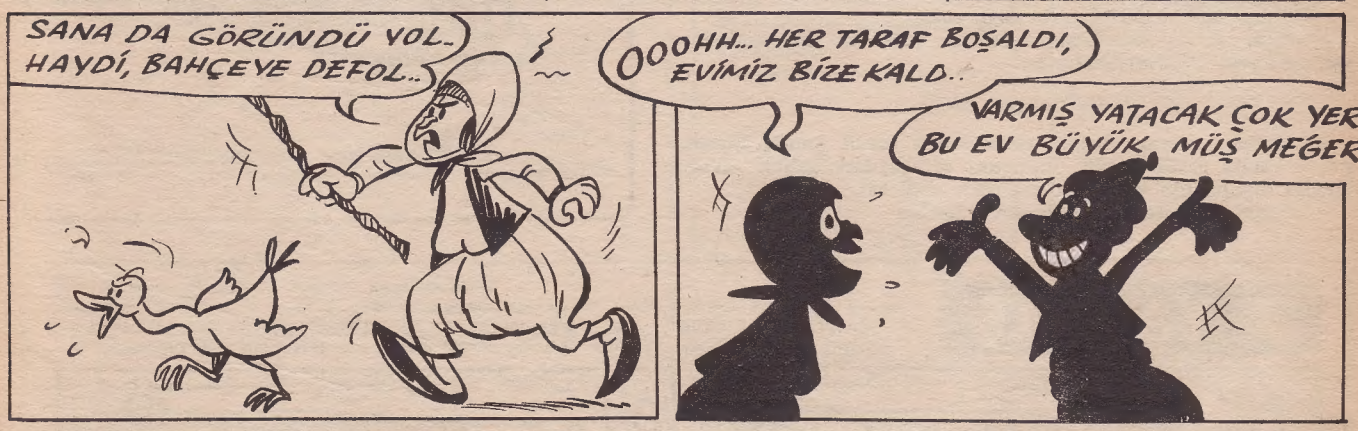

SAYISIZ İCAT
A
TEKNİK TARİHİNDE İCATLARININ SAYISI EN ÇOK OLAN BİR BİLİMDİR. TELGRAF, DİNAMO, İLK SİNEMA MAKİNESİ, AMPUL, AKÜMÜLATÖR VE DAHA BİR SÜRÜSÜ... ONU TANIDINIZ MI?
1- EDİSON
2- FAHRENHEIT
3- VOLTA
ÜÇ SİLÂHŞÖRLER
C
ADLI ÜNLÜ ROMANIN YAZARI KİMDİR?
1- ALEXANDRE DUMAS
2- FLAUBERT
3- VİCTOR HUGO
3 soru cevap
B
EN ÇOK HAVUÇTA
SÜT, YUMURTA, KARACİĞER, TEREYAĞ VE EN ÇOK DA HAVUÇTA BULUNUR. GÖZÜN AĞ TABAKASINI KUVVETLENDİRİR. BÜYÜME ÇAĞINDAKİLERİN VÜCUTLARINI GELİŞTİRİR. BU VİTAMİN HANGİSİDİR?
1- A(D) 2- B/A 3- K
CEVAPLAR
A, B, C

HELİKOPTER NEDİR? VE NASIL UÇAR?

Helikopter kelimesi eski Yunanca'daki «Helix = spiral ve Pteron = kanat» sözcüklerinden gelir. Bundan ötürü «Helikopter» denince pervane - kanatlı uçak akla gelir.

Kanatlar uçan bir aracın taşıyıcı yüzeyleridir. Helikopterde ise kanatların yerini «elevatör» adı verilen ve aracı havalandırmaya yarıyan büyük bir pervane alır. Elevatör, kendisine hem dönme hem de istenilen eğimi sağlıyan bir «rötur» a bağlıdır. Helikopterin genellikle bir ya da iki elevatörü vardır. Bunlar iki, üç, veya dört pallidir. Patlarlı bir motor tarafından döndürülen elevatör, helikopterin üst tarafında olup yatay olarak döner. Bu hareket helikopteri havalandırır. Elevatöre rötur'dan hafif eğikilk verilecek olursa helikopter ileriye doğru ötelenme hareketi yapar.

İşte helikopterin büyük üstünlüğü de buradadır. Uçakların havalanmak için ihtiyaç gösterdiği uzun pistlere ihtiyacı yoktur. Bu yüksek manevra kabiliyetinden ötürü helikopter becerikli bir sineğe benzer.

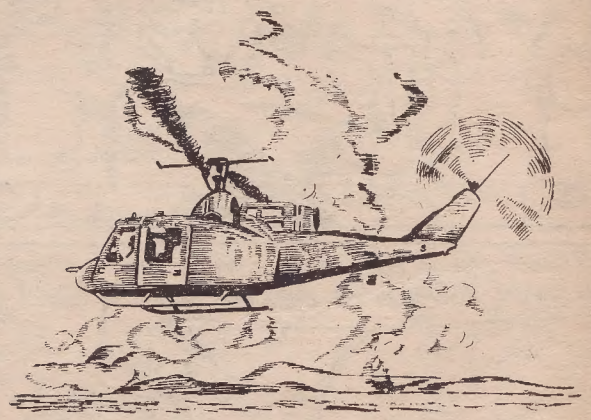

NEDEN SAKAL BIRAKMIŞ?

Yirmi yıl sonra bir İskoçya'lı vatanına döner. İstasyonda kendini karşılayan kardeşinin sakalının göbeğine kadar uzamış olduğunu görür.

— «Sakal mı bırakıyorsun?» diye sorar.

— «Yok canım, hatırlamıyor musun, giderken traş makinanı da beraberinde götürmüştün?»

YAMYAMIN AKLI...

Bir kıral, yamyam kabile reislerinden birini kendi ülkesine davet etmiş gezdiriyordu. Yamyam ortaçağdan kalma şövalye zırhlarının birinin önünden geçerken dedi ki:

— «Konserve etleriniz ne kadar güzel!..»

7 YANLIŞ

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER : 1) Soldaki ağacın yaprakları daha çok. 2) Zehirli mantarlardan bir tanesi (adamın kolu hizasındaki) eksik. 3) Siyahlı adamın elleri değişik. 4) Aynı adamın ayakkabısı daha uzun ve geniş. 5) Satıcının kasketi daha aşağıya inmiş. 6) Genç kadının kemeri daha geniş. 7) En sağdaki sehpanın ayağı görülüyor.

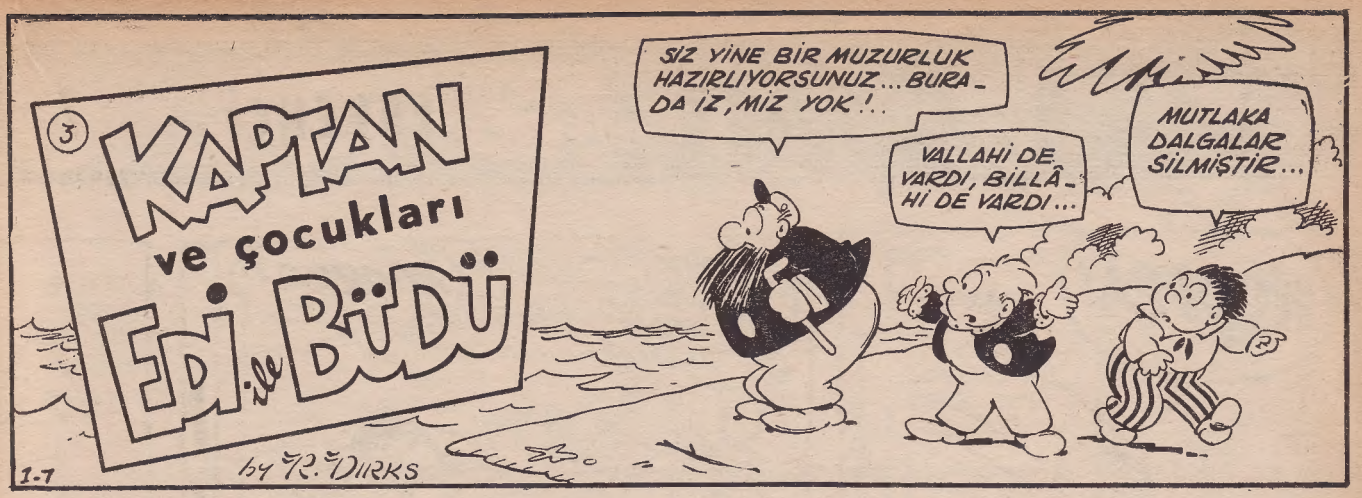
3
KAPTAN
ve çocukları
EDİ ve BÜDÜ
by G. G. DIRKS
1-7
SİZ YİNE BİR MUZURLUK HAZIRLIYORSUNUZ... BURADA İZ, MİZ YOK!..
VALLAHİ DE VARDI, BİLLÂHİ DE VARDI...
MUTLAKA DALGALAR SİLMİŞTİR...

SÖYLEYİN BAKALIM BANA, BU İZLER NASIL ŞEYDİ?

YERE ÇİZİN DE GÖRELİM SUNLARI
İŞTE TAM BU BUYUKLÜKTE
HATTÂ BIRAZ DAHA BİLE BÜYÜK.

HIM... DÜŞÜNELİM ŞİMDİ, BU NE OLABİLİR DİYE!..

ÖLMÜŞ BİR GEMİCİNİN ÇİZMELERİNİ GİYMİŞ BİR DENİZ EJDERİ OLMASIN?

VEYA DEFİNE PEŞİNDE OLAN BİR KORSAN?

YAHUT DA ROMATİZMALI BİR KANGURU?!

KAPTAN BİZİMLE EYLENİYOR.
MAĞARADAKİ SESİ DUYDA, GÖR!
HER ZAMAN SİZ ŞAKA YAPACAK DEĞİLSİNİZ YA..
© 1968 by United Feature Syndicate, Inc.

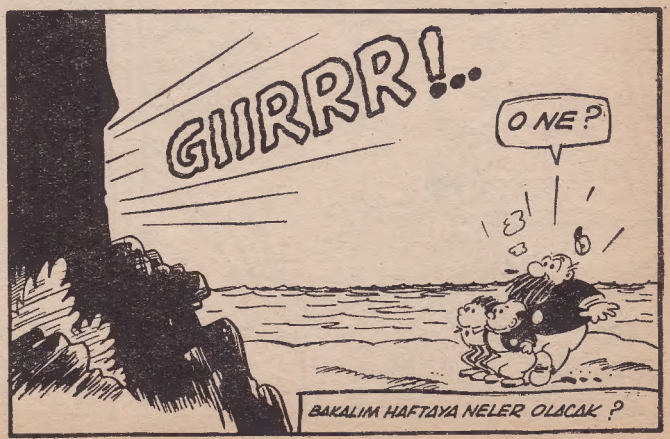
GIRRR!..
O NE?
BAKALIM HAFTAYA NELER OLACAK?

cici can

ERKENCİ

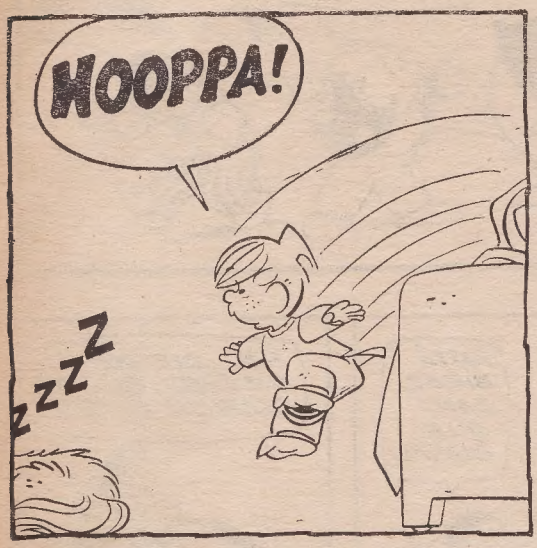

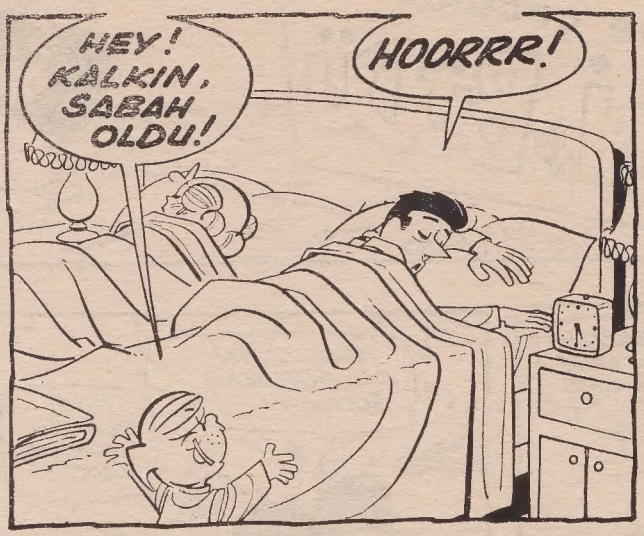

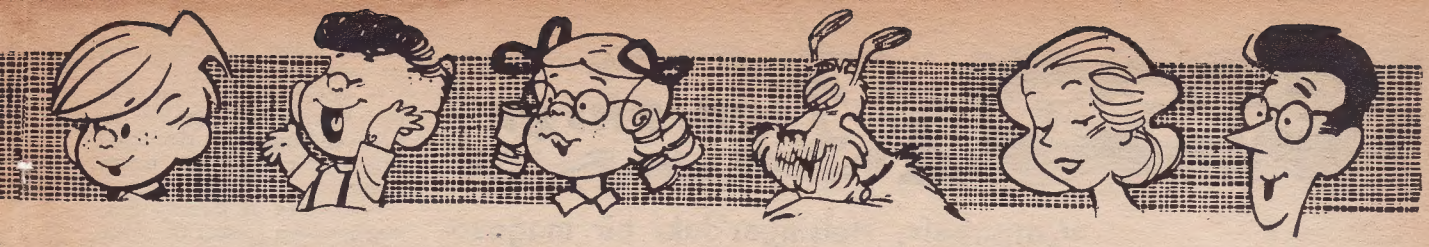

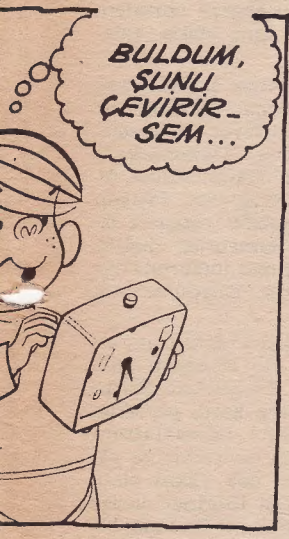
BULDUM, ŞUNU ÇEVİRİR-SEM...

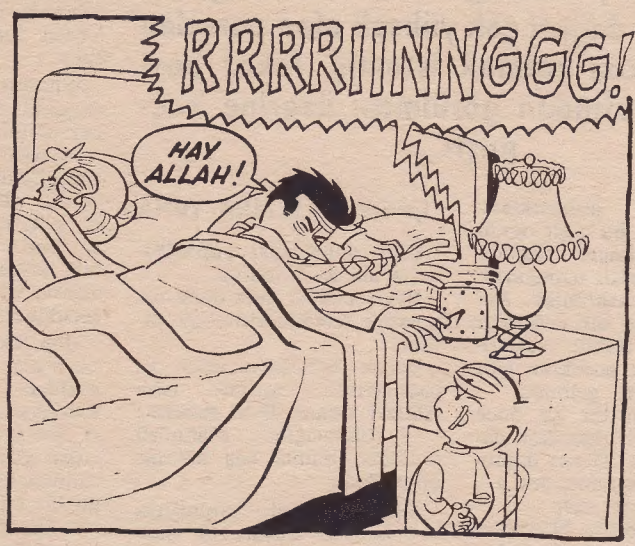
RRRRIINNGGG!
HAY ALLAH!

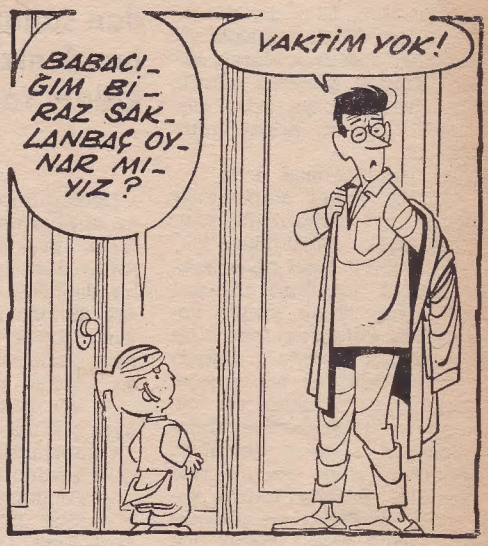
BABACIĞIM BİRAZ SAKLANBAÇ OYNAR MIYIZ?
VAKTİM YOK!

HİÇ SÜT YOK. SÜTÇÜ BU SABAH GEÇ KALMIŞ BEN KAHVALTI HAZIRLARKEN SEN GAZETENİ OKU.

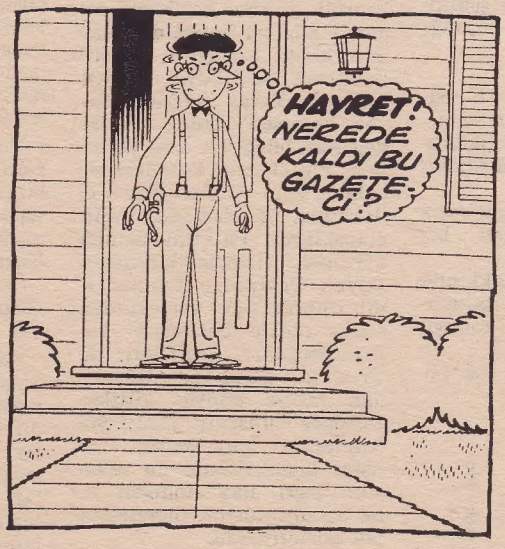
HAYRET! NEREDE KALDI BU GAZETECİ?

ÇOCUK BİZİM GAZETEYİ BIRAKMAMIŞ. BAKALIM, MURTAZA BEYLERİNKİNİ BIRAKMIŞ MI?

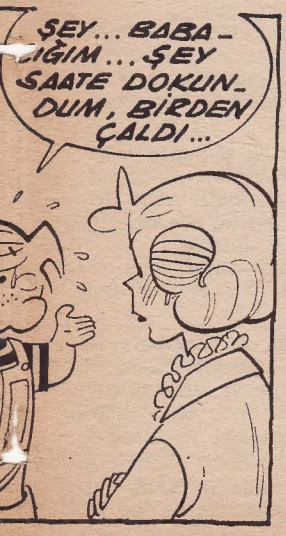
ŞEY... BABAĞIM... ŞEY SAATE DOKUNDUM, BİRDEN ÇALDI...

BEN SANA BİR DOKUNURSAM GÖRÜRSÜN. YALLAH!
SAKLAMBAÇ OYNARIZ DİYE DÜŞÜNDÜM. KIZACAK NE VAR?

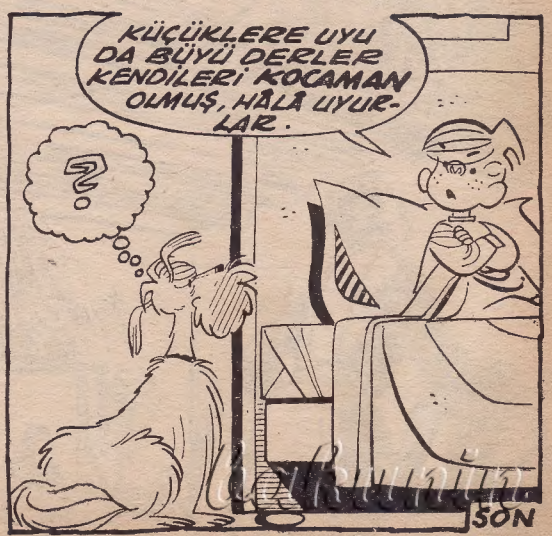
KÜÇÜKLERE UYU DA BÜYÜDÜKLER KENDİLERİ KOCAMAN OLMUŞ, HÂLÂ UYURLAR.
?
SON

cici can

ERKENCİ

© Doğan Kardeş

Doğan Kardeş ©

PORSELEN Denizkızı

— 8 —

«Çalısakal», Helsingor'daki bir mağazadan sanat değeri çok yüksek olan porselen bir denizkızı çalmak istemiş, fakat başkaları tarafından görülmesi üzerine kaçmıştı...

Çeviren : **SEMRA TUNA**

Pete «tak, tak» diyerek adamın diliyle teşekkür etti. Sonra İngilizce olarak akşam şüpheli görünen sakallı bir adamın oraya gelip gelmediğini sordu. Adam omuz silkerek:

— «Ne bileyim,» dedi.

İyi bir cevap alamayınca hediyelerin bulunduğu pavyona doğru yürüdüler. Burada raflara dizili neler yoktu neler... Tezgâhın arkasındaki genç kendi diliyle konuşunca Pete İngilizce bilip bilmediğini sordu. Bunun üzerine İngilizce konuşmaya başladılar. Çocuklar on vuruşla nasıl bir hediye alınabileceğini görmek istediler. Delikanlı eliyle en alt rafı gösterdi. Burada hatıra kalemler, düdükler ve arkasında 'Tivoli' yazan küçük cep aynaları vardı.

O sırada Pam'ın gözleri en üst rafa takıldı. Burada birkaç tane denizkızı biblosu vardı. Yavaşça ağabeyinin kolunu dürttü.

—«Şu biblolar bize yabancı gelmiyor,» dedi.

Pete heyecanla:

— «Gerçekten öyle,» dedi.

Bunu duyan Danimarkalı genç:

— «Nedense herkes en çok bu bibloları seviyor,» dedi. «Dün gece sakallı, bir adam vardı...»

— «Sakallı adam ha! Peki, bir denizkızı alabildi mi?

Delikanlının anlattıklarına göre adam bu çeşit oyunlarda pek hünerli değildi. Ama uzun zaman oynayarak bir denizkızı kazanmıştı. Ancak 25 sayı ile bir denizkızı veriyorlardı. Şimdi sözlerinin Amerikalı çocuklar için en önemli yeri gelmişti.

— «O adam bir ay önce aynı şekilde bir denizkızı daha kazanmıştı. Elinin üstündeki şeyden tanıdım onu.»

— «Döğmeden mı?»

— «Siz nereden biliyorsunuz? Evet, elinin üstünde bir döğme vardı. Bayrak şeklinde. Ama Danimarka bayrağı değildi.

Pete :

— «Biliyor musunuz, polis o damın peşinde,» dedi.

Tezgâhta duran delikanlının nasıl şaşırdığı yüzünden belliydi.

— «Demek ki bir suçu var.»

— «Şimdilik şüpheli bir kişi.»

Pam; Çalısakal hakkında ağızlarından bir şey kaçmasını istemediğinden konuyu değiştirdi.

— «Bu denizkızları çok hoşuma gitti,» dedi.

Kilisenin hademesi tavana asılı gemi maketini indirmek için merdivene çıkıyordu...

Eğer daha sayı yapabilirseniz siz de alırsınız.

Böylece birer kere daha oynıyarak istediklerini elde ettiler.

Çocuk bahçesine anne ve babalarının yanına döndükleri zaman Pete gururla:

— «Babacığım, sözünüzü dinledik, elimiz boş dönmedik,» dedi.

Öğrendiklerini anlatınca hep beraber düşünerek Çalısakal'ın kıraliçeye ait denizkızının yerine koyduğu değersiz bibloyu hangi dükkândan aldığı anlaşılıp izi bulunmasın diye böyle bir yol seçtiğine karar verdiler. Bayan Petersen'i bulup ondaki değersiz biblo ile atış yerinden aldıklarını karşılaştıracaklar, aynı çıkarsa doğru iz üzerinde gittiklerinden emin olacaklardı. Parktan hemen ayrılmak istemediklerinden Bayan Petersen'e telefon edip onunla öğle yemeğinden sonra otelde buluşmayı kararlaştırdılar. Kendileri de Tivoli'nin güzel lokantalarından birine yemeğe gittiler. Dönüşte kimsenin yanlış yol tutmaması için Bayan Hollister bisikletlilerin en arkasına geçti. Bay Hollister yine önden gidiyor, diğerlerine yol gösteriyordu.

Bayan Petersen onları otelde bekliyordu. Denizkızını yanında getirmişti. İki bibloyu yanyana koydukları zaman arada hiçbir fark olmadığını gördüler. Babaları:

— «Bir cevizin iki yarısı kadar birbirlerine benziyorlar,» dedi. «Aferin çocuklar, doğru iz üzerinde gidiyorsunuz.»

Bayan Petersen de onları övdü :

— «Dedektifliğinize diyecek yok. Böyle giderse hırsızı polisten önce siz yakalayacaksınız. Yalnız bir şeye aklım takıldı. Bu adam atış yerinden niçin iki kere denizkızı aldı acaba?»

Pam bunun cevabını düşündü. Bayan Petersen'e bir soru sordu:

— «Danimarka'da sizden çalınan denizkızı bir tane miydi, yoksa bunlardan daha var mıdır?»

— «Evet, birkaç tane vardır. Benim bildiğim bir tanesi Helsingor'da Kronborg sarayı yakınında bir mağazadadır.»

— «Demek ki Pancho Schwartz sizden çaldığı ile yetinmiyecek. Bu değerli porselenlerden bir tane daha çalacak».

Bundan sonra hırsızın sağ elindeki döğme üzerinde de konuştular. Bayan Petersen:

— «Hırsızın Danimarka'lı olmadığına memnunum,» diyordu. «Bayrağımızı taşıyan bir elin hırsızlık yapması bizi üzer. 'Dannebrog' dediğimiz bayrağımız hakkında bir efsane vardır. Duydunuz mu çocuklar?»

Hep birden anlatmasını rica ettiler. Bu efsaneye göre eskiden Danimarka'lıların Estonya'lılara karşı yaptıkları bir savaşta bayraklarının elden gittiği ve yenilgiye uğramalarının pek yakın olduğu bir sırada üzerinde beyaz bir haç bulunan kırmızı bir bayrak gökten savaş yerine düşmüştü. Danimarka'lılar bu kutsal bayrak altında savaşmış ve zafer kazanmışlardı. Ondan sonra beyaz haçlı kırmızı bayrak Danimarka bayrağı olmuştu.

Bayan Petersen giderken yeni bir şeyler öğrenirse onlara hemen bildireceğine söz verdi. O otelden ayrıldıktan az sonra elinde bir gazeteyle Karen çıkageldi.

— «Şuraya bakın,» dedi. «Sizin Bay Çalısakal yine rahat durmuyor.»

Gazetedeki haberi okuyup onlara anlatırken hepsi meraktan kızın başına toplandı. Bir adam Helsingor'daki bir mağazada hırsızlık yapmaya kalkışmış, ama başkaları tarafından görülmesi üzerine kaçmıştı. Karen gazeteden başını kaldırarak sözlerine devam etti:

— «Mağazadan ne almak istemiş biliyor musunuz? Sanat değeri çok yüksek olan, denizkızı şeklinde bir porselen biblo.»

Ricky bunu duyunca «Helsingor'a gidelim,» diye tutturdu. Çalısakal'ı orada bulup polise teslim edeceklerinden emindi. Annesi :

— «Bugün olmaz, ama yakında gideriz,» diyerek onu susturdu.

Helsingor ile Kronborg sarayı zaten Danimarka'da görecekleri yerler arasındaydı, ama daha önce Kopenhag'ı iyice tanımaları ve biraz alışveriş yapmaları gerekti.

O gün anne ile baba çarşıya giderken Karen de çocukları alıp gezdirmeyi teklif

etti. Çocuklar buna son derece sevindiler. Hattâ Ricky sevincinden yerde iki takla attı.

Yine bisikletlerine binip yola çıktılar. Sue bu sefer Karen'in arkasında oturuyordu. Bir zaman gittikten sonra Pete eski bir kilise gördü. Karen'e:

— «Acaba içerde gemi maketi var mıdır,» diye sordu.

Karen:

— «Gelin bakalım,» diye cevap verdi.

Bisikletlerini kilisenin önüne bırakıp meşe ağacından yapılmış ağır kapıyı iterek açtılar. Pete:

— «Bir tane var,» diye haber verdi.

Kilisenin ön kısmında tavana iki telle çok güzel bir gemi maketi asılmıştı. Daha yakından bakmak için yavaş yavaş sıraların ortasındaki yoldan yürürlerken merdiven taşıyan bir adamla karşılaştılar. Geminin altına gelince merdiveni kurup üstüne çıktı. İçersi epeyce loş olduğundan Pete bu adamın sakallı mı, sakalsız mı olduğunu göremedi.

Adamın gemiyi çalacağını sandığından «dur» diye bağıracaktı, ama kilisede böyle bağırmak yakışık almazdı.

«Karen, Karen, ne yapacağız,» diye fısıldadı.

Karen soğukkanlılıkla sordu:

— «Neyi ne yapacağız?»

— «Hırsızı...»

Kız gülmemek için eliyle ağzını kapattı.

— «Baksana Pete, o kilisenin hademesi,» dedi. «Uzun elbisesinden de mi tanımadın?»

Pete öyle bir aptallık ettiği için çok utandı, ama Karen yüzünün nasıl kızardığını görmedi.

Adam gemiyi hafifçe kaldırıp tellerin ucundaki çengellerden çıkardı ve dikkatle yere indirdi. Karen onu selâmlayıp ne yapacağını öğrendi. Uzun zamandır bakılmamıştı bu gemiye. Tozunu alıp tekrar eski yerine asacaktı. Ricky geminin belgelerini görmek için izin istedi. Adam güvertenin bir parçasını kaldırdı. Birkaç tane uzun metal tüp çıkardı.

Tüplerdeki kâğıtlarda gemi hakkında pek çok bilgi verilmiş, bu bilgilerin bazıları çok güzel çizilmiş resimlerle açıklanmıştı. Sven Janssen adında birinin Baltık denizinde bir fırtınada kaybolan babası için bu maketi yapıp kiliseye hediye ettiği anlaşılıyordu.

(Devamı var)

bu hafta doğan KARDEŞLER

ROBERT PEARY (Pennsylvania — 6 Mayıs 1856)

Kuzey Kutup noktasına ilk ayak basan Amerika'lı kâşiftir. Deniz subayı idi. Önceleri Grönland'a ve Kutup bölgelerine yaptığı inceleme gezileriyle ün kazandı. «Yeşilyurt» denilen Grönland Adası hakkında bilgi edindi. Sonra Arktrika'ya yolculuk yaptı ve 8 Nisan 1909 günü Kuzey Kutup Noktası'na ayak bastı. 1920'de öldü.

OKTAY YASAVUR
Adana 10 Mayıs 1957

ABDÜLKADİR CANDEMİR
Eskişehir 12 Mayıs 1955

DİCLE KUTSAL
Diyarbakır 12 Mayıs 1957

SÜHA GÜLSAN
İstanbul 12 Mayıs 1956

ÇINAR ATAGÜN
İzmir 10 Mayıs 1960

NAHİT ÇAKIR
Çatalca 11 Mayıs 1953

İBRAHİM DURAL
Eskişehir 6 Mayıs 1953

REFİK VAROL
Üsküdar 7 Mayıs 1959

TUĞRUL CILANBOL
İstanbul 7 Mayıs 1960

NEZİH DEMİROZMAN
İstanbul 11 Mayıs 1959

SİMON ÖMÜRBEK
İstanbul 6 Mayıs 1954

VAKUR SOLEY
İstanbul 12 Mayıs 1954

ÖMER BAŞDAL
Konya 8 Mayıs 1958

NURİYE ORTAYLI
Ankara 7 Mayıs 1959

SEZAİ ARIZ
İstanbul 12 Mayıs 1959

MEHMET AYBEY
Acıpayam 6 Mayıs 1951

BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN:

1 — İki adet vesikalık fotoğraf ile

2 — Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi, doğduğunuz tarihi. (yıl, ay, gün - rakam olarak -) ve ev adresinizi yazıp şu adrese gönderin:

DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ
«Bu Hafta Doğanlar» Köşesi
Divanyolu, Klodfarer Cad. No. 5 — İSTANBUL

60 YILDIRIM, METHUSELAH'TA GAİPTEN HABER VEREREK ZENGİNLERİ DOLANDIRAN ÇETEYİ YAKALAR. ELE BAŞI BÜTÜN GEZEGENLERDE ARANAN PİKE ADLI ÜNLÜ HAYDUTTUR.

YILDIRIM

İKİ YAŞLI KADIN KISA ZAMAN DA YİNE EN İYİ İKİ DOST OLUP ÇIKMIŞLARDI...

YILDIRIM KAPTAN'I DÜNYA'YA GÖTÜRECEK OLAN UÇAK HAZIRDI.

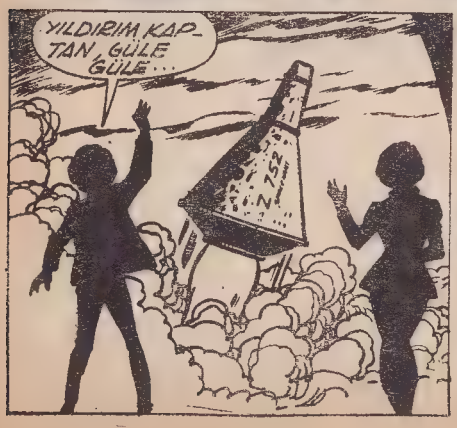

KAPTAN

YILDIRIM KAPTAN BÖYLE BİR EĞLENCE GEZİSİNE GİDEBİLİR MİYDİ?

Esrarengiz Kiracı

Elif Hanım, dördüncü katın kapısına iyi işiten sağ kulağını dayamış, Sungur Bey'le çene çalan sinir sesli adamı dinliyordu... Deli olmak işten değildi!.. Sungur Bey'in bu görünmeyen misafiri acaba kimdi?..

Elif Hanımı tanır mısınız, bilmem. Ama, bu mahallede oturuyorsanız, o, sizi mutlaka tanır. Elif Hanım, hani şu köşebaşındaki «İlkbahar Apartmanı»nın kapıcısı şişko teyze canım. Kendi halinde, kimsesiz bir kadıncıktır Elif Teyze. Kimsesiz dedimse, büsbütün yalnız sanmayın onu. Apartmanın girişindeki kapıcı kulübesinde, biri tekir, öbürü simsiyah iki kedisiyle birlikte oturur.

İlkbahar Apartmanı'nın girdisi çıktısı Elif Teyze'den sorulur. Onun haberi olmadıkça, bu apartma'nın kapısından ne bir kuş girebilir, ne de bir fare çıkar. Nasıl girip çıksın ki, iki azman kedi, sabahtan akşama, merdivenlerde cirit atarlar. Zaten Elif Teyze de pek meraklı ve şüpheci bir kadındır. İster kiracı olsun, ister ziyaretçi, bu apartmana ayağınızı attınız mı, Elif Hanım peşinizde demektir. İşinizi gücünüzü, evde nasıl vakit geçirdiğinizi, dışarda ne yaptığınızı, nelerden hoşlandığınızı, nasıl bir insan olduğunuzu, kısacası bütün hayatınızı ona anlatmadan yakanızı kurtarabilirseniz, aşkolsun derim size. Zaten şu hikâyeyi dinleyince bana yerden göğe hak vereceksiniz ya!..»

Bir gün dördüncü kata yeni bir kiracı taşındı. Otuzbeş kırk yaşlarında, bekâr bir bey. Görünüşe göre, hali vakti yerinde, efendiden bir adam. Sabahleyin «Günaydın!» der evden çıkar. Gece saat onbirde döner. Tabiî Elif Teyze hep tetikte. Onun dönüşünü merakla bekler. Beriki, «İyi geceler!» diyerek odasına çekilir. Çekilir ama, asıl iş bundan sonra başlar. Zira Elif Hanım da onun peşinden yukarıya çıkar. İyi duyan sağ kulağını dairenin kapısına yapıştırır ve içerden gelen garip sesleri duyunca, bir yaşına daha girmiş gibi olur. Nasıl olmasın ki, Sungur Bey, bir başkasıyla konuşmaktadır!

Elif Hanım bu işin içinden bir türlü çıkamadı. Nasıl olurdu da, tek başına dönen Sungur Bey, böyle gece yarısı, evinde bir erkek misafirle karşılaşır konuşurdu?..

Elif Hanım, «Her halde ben yanılıyorum,» dedi, kendi kendine. Sungur Bey bir arkadaşıyla geldi anlaşılan. Ben farkına varamadım... Fakat, nasıl olur?.. Her neyse.. En iyisi sabahı bekliyeyim. Sungur Bey çıkarken mesele anlaşılır.»

Ertesi sabah, işin esrarı ne yazık ki çözülemedi. Zira Sungur Bey, o her zamanki nazik tebessümüyle «Günaydın, Elif Hanım!» diyerek çekti gitti. Tabiî, tek başına. Allah Allah! Demek ki, misafir bay yukarda kalmıştı. Elif Teyze: «Ne olacak, uyku tulumu!» diye söylendi. Ama, merak kurdu, içini bütün gün kemirdi durdu. Uyku tulumu, evden gün boyunca çıkmadı.

O gece Sungur Bey yine onbirde geldi. Elif Teyze'ye «İyi geceler!» diyerek odasına çıktı.

Beş dakika sonra Elif Teyze, dördüncü katın kapısındaydı. Deli olmak işten değildi!.. Gene aynı sinir ses, Sungur Bey'le çene çalmaya koyulmuştu. «Olur ya,» diye düşündü Elif Hanım. «Şu mendebur misafir rahatsız filân olabilir. Yarını da bekliyeyim, ondan sonra bir çare düşünürüz.»

Ertesi gece aynı numara... E, bu kadarı fazlaydı. Elif Teyze bir bahaneyle kapıyı çalayım diye düşündü. Sonra, ayıp olur, diyerek vazgeçti.

Sabahleyin saat tam dokuzda, Sungur Bey merdivenleri indi ve terbiyeli bir gülücükle «Günaydın!» diyerek Elif Teyze'yi selâmlayıp sokağa çıktı. O çıkar çıkmaz, Elif Hanım, yaşından beklenmeyen bir hızla dört katın merdivenini tırmandı. Çok iyi biliyordu ki, Sungur Bey'in kapısının anahtarı paspasın altındaydı. Elif Hanım, bir başkasının evine habersizce girmenin ne kadar yakışıksız bir iş olduğunu bilmez değildi. Fakat ya bu adam topluma zararlı işler peşindeyse?.. Böyle birinin maskesini indirmek için evine pekalâ habersizce girilebilirdi. Elif Hanım ince eleyip sık dokumayı bir yana bırakarak, «bismillâh» deyip Sungur Bey'in dairesine daldı!

Ayaklarının ucuna basa basa ilerledi ve mutfağa girdi. Sungur Bey'in mutfağı bütün mutfaklar gibiydi. Boyasız tahtadan basit bir masa, iki sandalye (evet, iki!), ufak bir gazocağı, bir çöp tenekesi ve içinde de burada saymamıza gerek olmayan, bildiğimiz cinsten çöpler...

Oturma odasına gelince: bir büfe, bir ceviz masa, altı sandalye! (Evet, altı.), iki meşin koltuk ve tıklım tıklım dolu bir kitaplık... Hay Allah, adam nasıl da okuyor bu kadar kitabı? Kaçık mı, nedir?

Sıra yatak odasında: Burada ilgi çekici bir şey yok. Bir kişilik bir yatak, aynalı bir komodin, bir sandalye, o kadar... Peki, ama, sesini duyduğu şu esrarengiz misafir ne cehenneme gitti? Zaten yatak da tek kişilik. Gel de çık bu işin içinden!

Elif Teyze'nin kafası iyiden iyiye kızmıştı. Ama, Sungur Bey denilen bu insan kılığına girmiş şeytana haddini bildirecekti. Hele bir yarın sabah olsun, görüşürüz, diyerek daireden sessizce çıktı ve anahtarı paspasın altına koydu.

Ertesi sabah, Sungur Bey, saat tam dokuzda kapıcı kulübesinin önünden geçerek sokağa çıktı. Tabiî bu ara-

da kapıcı kadına her zamanki tebessümüyle «Günaydın!» demeyi de unutmadı. Seni şeytan seni! Sen şimdi görürsün!

Sungur Bey soldaki sokağın köşesini döner dönmez, Elif Hanım da evden fırladı. O da köşeyi döndü. Sungur Bey bu sırada «İlkbahar Bulvarı»na yönelmişti. Tabii, Elif Teyze de hiç çaktırmadan peşinden... Sonunda adam, ön tarafı büyük sütunlarla çevrili, büyük ve eski bir yapının önünde durdu. Fakat içeri girmeden önce arkasına son bir defa bakar bakmaz Elif Teyze'yi gördü.

— «Ooo, Elif Hanım, siz buralarda, ha?..»

— «!.. ?.. !..»

— «Buyurmaz mısınız, size ufak bir numaramı göstereyim.»

Elif Hanım bu teklif karşısında şaşırıp kaldı. Korkuyor, fakat giriştiği işi de yarıda bırakmak istemiyordu. «Ne olursa olsun,» diyerek adamın önüne düştü. Yanındaki büyük [illegible] giriş kapısından geçip, loş ışıklarla aydınlanan bir boşluğa girdiler. Burası bir tiyatro salonuydu.

Sungur Bey bir sıçrayışta sahneye çıkarak:

— «Şimdi size, bu akşamki gösterimden küçük bir parça sunacağım. Karşınızda «Vantrilok Sungur Çokses.» diye kendini tanıttı.

Zavallı Elif Teyze, bu tanıtmadan hiç bir şey anlamadı. «Vantilâtör» diye bir kelime duymuştu ama, öbürü nasıl bir şeydi ki?..

Derken, Vantrilok Sungur Bey, tok ve ağır bir sesle monolog okumaya başladı. Sonra sesini birdenbire değiştirdi. Burundan gelen, incecik bir sesle konuşmasına devam etti. Fakat konuşan sanki Sungur Çokses değil, tamamen bir başkasıydı.

Elif Teyze, şaşkınlıktan, oturduğu koltukta taş kesilmişti. Esrarengiz kiracının esrarı buydu demek. Monolog bitince, bizim Elif Teyze hâlâ şaşkın ve biraz da mahcup, evin yolunu tuttu...

Mektuplaşmak İsteyenler

ERKAN ATİK : Şemikler Ortaokulu 3/B öğrencisi No. 121, Karşıyaka - İZMİR. **(14 yaşında. Pul biriktiriyor, spordan ve özellikle basketbolden hoşlanıyor.)**

SİBEL SEMERCİOĞLU : Merkez Ortaokulu 2/K öğrencisi - ADAPAZARI. **(Batı müziğini seviyor ve kartpostal biriktiriyor.)**

FERDA TUGAY: Yalıköy, Kuyu So. No. 30, Beykoz - İSTANBUL. **(14 yaşında ortaokul son sınıf öğrencisi. Türk müziği ve batı müziğinden hoşlanıyor.)**

ŞEMSETTİN DELEN: Emlâk Kredi Bankası Lojmanları, Kat. 1, No. 2 - KÜTAHYA. **(Pul biriktiriyor, futbole ve batı müziğine meraklı.)**

ALİ ÇİÇEKÇİ: Yeniköy Cad. No. 105 - KARACABEY **(15 yaşında ortaokul öğrencisi. Kitap okumayı, seyahat etmeyi ve şarkı sözleri toplamayı seviyor.)**

MEMNUNE SONER: Anıtlar Yolu, Garaj karşısı 72/4 - AFYON **(16 yaşında lise öğrencisi. Müzikten, sinemadan, spordan hoşlanıyor. İngilizceye meraklı.)**

RECEP TAŞKINKAYA: (Yapı ve Sanat Enstitüsü, Teknik Resim Bölümü, Levent - İST. **(Pul ve kartpostal biriktiriyor, şiirden hoşlanıyor).**

MUSTAFA AKYALÇIN: Çolak İsmail So. No. 38, Kat: 1, Suadiye - İSTANBUL. **(15 yaşında ortaokul öğrencisi. Spordan, pul biriktirmekten ve batı müziğinden hoşlanıyor.)**

AYFER ESENDAL: 19 Mayıs Lisesi 3/B öğrencisi, No. 1167, Limasol - KIBRIS. **(15 yaşında. Müzikten, sinemadan, spordan, kitap okumaktan ve yolculuktan hoşlanıyor.)**

HÜMEYRA ÇAKMAKKAN : Petrol Ofisi Deposu Lojmanı, Kuruçeşme - İST. **(12 yaşında. Kartpostal, pul ve şarkı sözü biriktiriyor. Şiirden, müzikten ve seyahatten hoşlanıyor.)**

SEZER RAMADAN: 19 Mayıs lisesi 3/B, No: 118, Limasol - KIBRIS. **(Ortaokul son sınıf öğrencisi. İyi İngilizce biliyor. Müzik, sinema ve edebiyattan hoşlanıyor.)**

ZERRİN EMİR: 19 Mayıs Lisesi öğrencisi, Limasol — KIBRIS. **(Ortaokul son sınıf öğrencisi. İngilizce biliyor. Müzik, sinema ve okumaktan hoşlanıyor.)**

NAHİT ÇAKIR: Erkek Sanat Enstitüsü, 2/B, No. 1109 - BURSA. **(15 yaşında sinemadan ve futbolden hoşlanıyor.)**

HÜSEYİN NEDİRLİ: Dumlupınar Mah. Çeltik So. No. 29 - MARAŞ. **(16 yaşında. Pul ve kartpostal değişiyor.)**

CAHİT HASAN: Lefke, Gazi Lisesi, I/C, No. 210 — KIBRIS. **(13 yaşında. Anavatandaki kardeşleriyle mektuplaşmak ve pul değişmek istiyor.)**

ALTAN ALİ: Lefke Gazi Lisesi 1'inci sınıf öğrencilerinden - KIBRIS. **(Pul ve kartpostal değişmek istiyor.)**

RECEP YURTSEVEN: Ticaret Lisesi, I/G, No. 219 — ESKİŞEHİR. **(12 yaşında. Pul koleksiyonu yapıyor, şiirden ve spordan hoşlanıyor.)**

NEŞET OKUTAN: Balbey Mah. Yağcıoğlu So. No. 9/3 - ANTALYA. **(15 yaşında. Yurt içindeki ve dışındaki kardeşlerle Türkçe ve Almanca mektuplaşmak istiyor.)**

MEHMET SERİNKAN: Konak Mah. Alaşehir Şosesi, No. 26/A, Sarıgöl - MANİSA. **(16 yaşında, ortaokul mezunu. Kitap ve pûl meraklısı. Pul ve kartpostal biriktiriyor.)**

HALİL AY: Emek Terzihanesi, İbrahim Güven eliyle, Bucak - BURDUR. **(15 yaşında, ortaokul son sınıf öğrencisi. Türkçe ve İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

EMEL SARI: Merkez Ortaokulu 1/H öğrencisi — ADAPAZARI. **(13 yaşında. Batı müziğinden hoşlanıyor. Fransızcaya meraklı. Kartpostal ve pul biriktiriyor.)**

ALİ OSMAN ÇETİN: Çay Mah. Sakarya Cad. No. 125 - BALIKESİR. **(16 yaşında. Türk Müziğine, spora ve Almancaya meraklı.)**

NİLGÜN AKOVAGİL: Yakacık Cad. 5/A, Kartal - İST. **(Pul ve kartpostal biriktiriyor.)**

SUAVİ YAYLALI: Deliklitaş, Gülnihal So. 50/3 - ESKİŞEHİR. **(13 yaşında. Ortaokul öğrencisi. İngilizce biliyor, yurt dışındaki kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

MAHMUT UYGUR: Tarım Kredi Kooperatifi, Nizip — GAZİANTEP. **(16 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiriyor.)**

MAHMUT SÖNMEZALP : Yapı - Sanat Enstitüsü, Teknik Resim Bölümü, Levent - İST. **(17 yaşında. Çeşitli konularda mektuplaşmak istiyor.)**

AYŞEGÜL NEFTÇİ: Süleyman Sırrı So. 19/6, Yenişehir — ANKARA. **(12 yaşında. Klâsik ve hafif batı müziğini seviyor.)**

FUAT SONGUR: Arhavi Ortaokulu 3/A öğrencisi - ARHAVİ. **Okumaktan, spordan ve müzikten hoşlanıyor.)**

KADRİ TEZEL: 27 Mayıs Cad. Yen Sokak 3/1, Sağmalcılar - İST. **(17 yaşında. Resim yapıyor, hikâye yazıyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

ALİ KAYA: 1873. Sokak No. 15, Karşıyaka - İZMİR. **(12 yaşında. İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

ALİ GÜNEŞ: Mardin Lisesi 4/C öğrencisi — MARDİN. **(16 yaşında. Almanca biliyor. Pul ve kartpostal değişmek istiyor.)**

LEVENT YALÇINER: Aksaray İlkokulu 5/A öğrencisi, Aksaray - İST. **(11 yaşında. Maç dinlemeyi, gazete okumayı ve yolculuğu seviyor.)**

VURAL KUT: Eşrefpaşa Cad. 294/1 - İZMİR. **(16 yaşında lise öğrencisi. Yerli, yabancı pullardan koleksiyonu var. Batı müziğinden ve seyahatten hoşlanıyor.)**

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Örümcekler familyasından zehirli iğnesi olan böcek. Cezalandırılmış. 2) Çevik. Taviada kullanılır. 3) Bir hayvan. İki türlülük. Kırmızı. 4) Arının yaptığı. Bir meyve. Karışık renkli. 5) Tutuşmuş olan cisim. Utanma. Sarhoşluğu geçmiş olan. 6) Doğuda bir ilimiz. Kendine gelmek. 7) Tersi arkadan gelen kısım. Açık oluk. 8) İzmir'de Meryem Ananın doğduğu yer. Yayla atılır. Millet. 9) Karganın çıkardığı ses. Yansıyan ışıkların toplandıkları nokta. Üst değil. 10) İlâve. Gülnarın bir bucağı. Bir müzik âleti. 11) Yardımcı bir fiilden türetilen türev. Akarsularımızadn biri. 12) Salgın. Büyü.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Köpeklere takılan bir isim. Ege halkından. 2) Tatlılık. Ufuklar. 3) Bir Mısır tanrısı. Bir balık. Köpek. 4) Anadoluda bir uygarlık. Talih. Baş kaldıran. 5) Pamuklu kumaş cinsi. Fransızca hayır. On tane el. 6) Bir şeyin gelir karşılığında bir süre için sahibi tarafından başkasına verilmesi. Çamaşır yıkamada kullanılır. 7) Yüz kuruş. Silâh olarak kullanılan ucu sivri bıcak. 8) Ezilmiş. Bir ünlem. Talihe bağlı bir ayırma yapmak için kullanılan usul. 9) Tersi perdeayaklılardan bir hayvan. Tersi eski dilde vurma. Dolaplarda bulunur. 10) Utanma. Elle değil. Nazi polisi. 11) Beceriksiz. Çok büyük. 12) Su almış. Alttan değil.

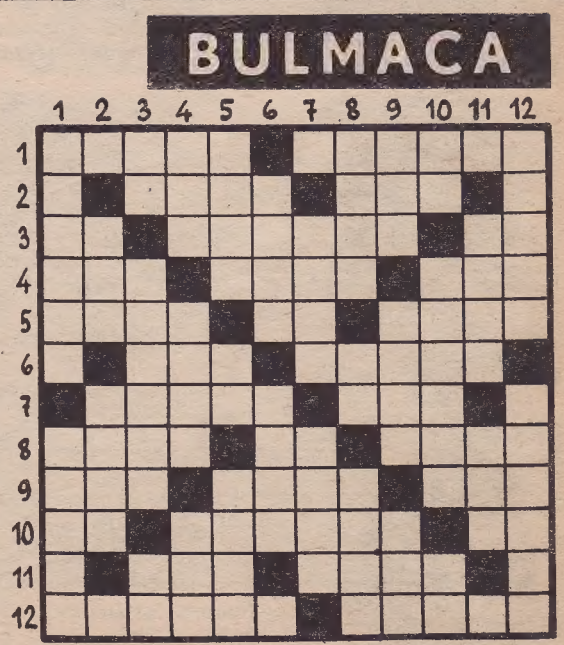

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) ETNA. MAMUT. 2) ARMUT. LA. 3) GANA. MU. UÇ. 4) UKALA. Mİ. 5) VAL. ZEAMET. 6) ALAMET. 7) NAR. RE. ELA. 8) AZİMET.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) ERGUVANİ. 2) AKALA. 3) NANALARA. 4) ARAL. 5) AZERİ. 6) MUM. ETEK. 7) ATAMA. 8) İMAET. 9) ULU. 10) TAÇATMAK.

OKUYUCU KÖSESİ

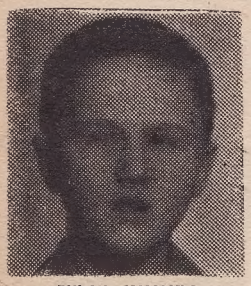

PULAT KAVAKLI

BİRİCİK ANNEM

Sensin beni en çok seven,
Sensin her derdimi dinleyen.
Bana şefkat gösteren,
Benim biricik annem!
Hasta iken bana bakan sensin,
Çorbamı hazırlayan sensin,
Çamaşırımı yıkayan sensin,
Benim biricik annemsin!
Onun tek çocuğuyum ben,
Dünyada en çok beni sever,
Benim için canını verir,
Benim biricik annem!

HÜSEYİN ÖZMEN
(Merkez Ortaokulu, 2/B öğrencisi - KARABÜK)

DİDAR ÖZENÇ

ANNEM

Sendin beni ninnilerle uyutan,
Sendin beni emeklerle büyüten;
Hasta olsam yatağımın
Başından ayrılmazdın hiç.
Derdimi, sevincimi paylaştığım
İlk insan sensin, annem,

PULAT KAVAKLI
(Sarar İlkokulu 3/C öğrencisi - ANKARA)

NERMİN ÖZEL

ANNE

Uyurken başucumda
Ninni söyliyen sensin.
Yavrum diyen,
Beni bağrına basan
Gene sensin.
Güler yüzlü,
İyilik seversin.
Kimsenin kalbini incitmezsin.
Seni canımdan çok seviyorum,
Benim bir tane ANNEM var diyorum.

NERMİN ÖZEL
(Kadırga İlkokulu, 5 - E — İSTANBUL)

HALİL INCEER

ANNECİĞİM

Anneciğim seni ben
Dünyalara değişmem.
Geceleri ninnilerle,
Tatlı tatlı sözlerle.
Uykı akan gözlerle
Uyutursun beni anne!..

DİDAR ÖZENÇ
(Gazi M. Kemal İlkokulu 4/B öğrencisi - KONYA)

ASUMAN TURANBAM

★

ANNECİĞİM

Beni en çok sevensin,
Dünyaya getirensin,
En çok seni severim,
Benim güzel anneciğim!

ENİS ARIN

ANNEM

Yüzüme bakınca
Gözleri güler.
Hayatıma yol çizer
Verdiği öğütler.
Ne kadar tatlıdır
Pişirdiği yemekler...
Bütün üzüntülerim
Dizinde geçer.
Hakkını unutamam,
Ne yazsam anlatamam;
Onun iyiliğini kıskanır melekler...
Boşa gitmeyecek
Anneciğimin
Bana verdiği emekler...

AYŞEGÜL TAŞTAN
(İlhami Ahmet Örnekai İlkokul öğrencisi - İSTANBUL)

ANNEM

Her gece başucumda
Ninni söyleyen sendin;
Beni büyütmek için,
Kaç gece uykusuz kaldın...

Ben okula giderken,
Git dersin, güle güle,
Başarıyla dön eve!
Benim bir tane annem...

ASUMAN TURANBAY

— Peki,

ANAM

Beni dünyaya getiren
Başucumdan ayrılmıyan
Uyutmak için ninni söyliyen
Sensin anam
Beni büyüten
Beni okutan
Beni adam eden
Sensin anam.

HALİL İNCEER
(Özel Şişli Koleji I-B öğrencisi - İSTANBUL)

ANNE

Annemi ben çok severim.
Melek annem, güzel annem;
Üzülmesin sakın derim,
Melek annem güzel annem....

İyi, doğru sözler onda,
Şefkat dolu gözler onda,
Sevgi, ışık var yolunda,
Melek annem, güzel annem...

O gülerse çağlayanım,
O ağlarsa ağlayanım,
Ona gönül bağlayanım,
Melek annem, güzel annem...

UĞUR KÖKSAL

Bilmece Bildirmece

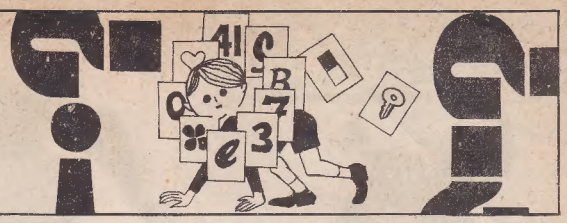

HANGİSİ NE İLE UYAR?

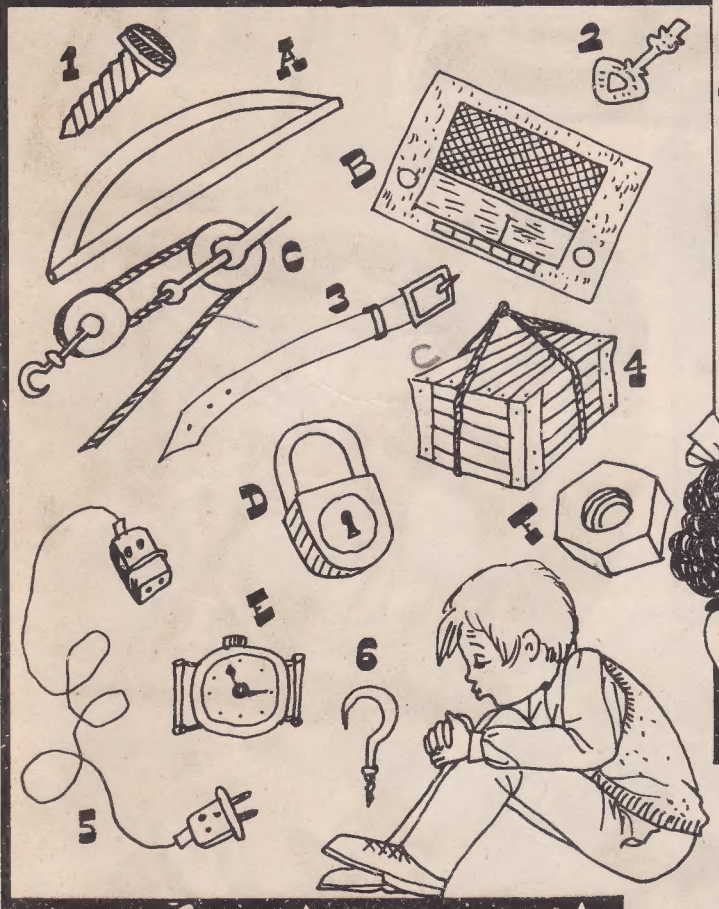

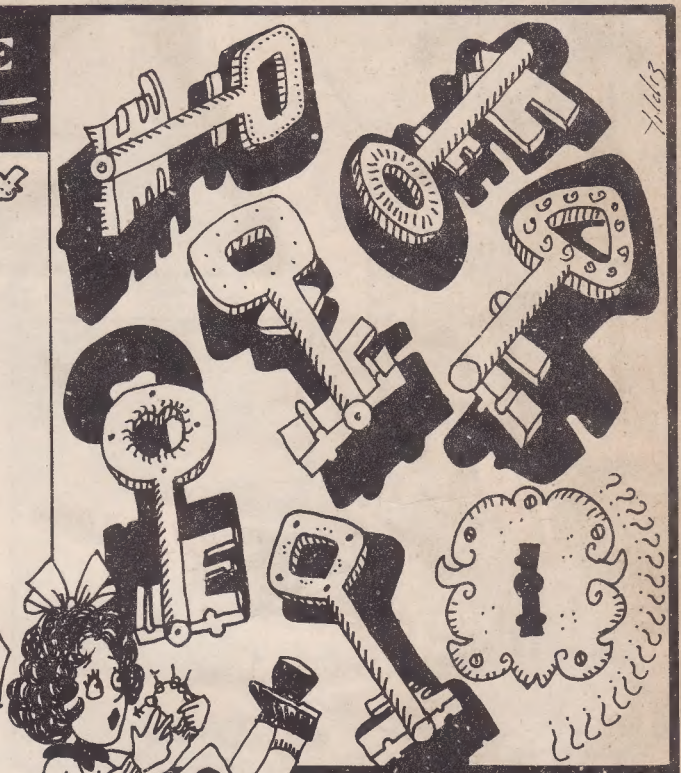

KİLİDİ AÇANI BULUN!

RESİMDEKİLERİN BAŞ HARFLERİNİ BİRLEŞTİRİN VE NOKTALI YERLERE YAZIN. ELEKTRİKLİ BİR ARACIN ADINI

T E L E F O N

AŞAĞIDA OLMAMASI GEREKEN HANGİSİ?

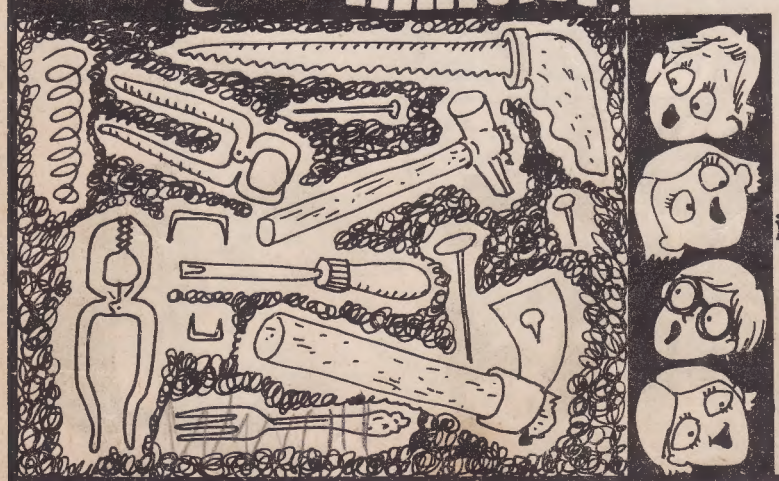

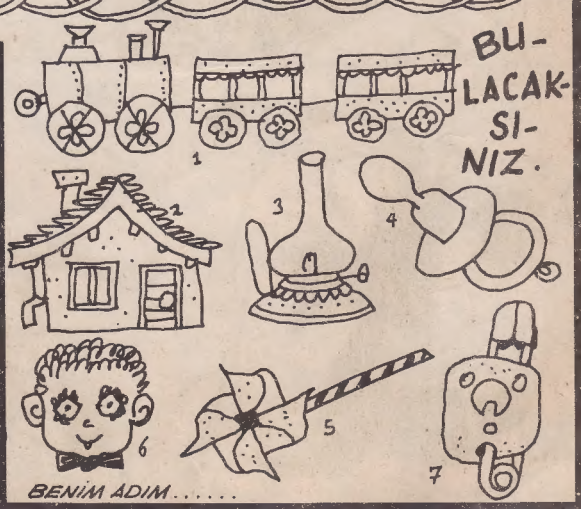

NE OLUYOR? DURUN, ATEŞ EDERİM!

ŞİMDİ YANDIN!

LUGOSTİ!..

NE O, BANA MI ATEŞ EDECEKSİN?

EVET, SENİ ARTIK POLİS TANIYOR... BİZİM İÇİN TEHLİKELİSİN!

(Devamı var)